

EN ANDEN MÅDE AT BO PÅ

FAMILIEN MØLLER/HANSEN HAR VALGT AT BO PÅ EN LIDT ANDEN MÅDE END DE FLESTE DANSKERE. DE LEVER NEMLIG I ET FÆLLESSKAB MED 34 ANDRE PERSONER PÅ LÆSØVEJ I NÆSTVED.

AF BIRTE KJELLANDER

Bofællesskabet blev til efter fire års drøftelser om hvor mange og hvilke regler der var behov for. Da andels-byggeriet stod færdigt i 1990 var alt på plads, og beboerne var indstillet på at rette sig efter de fælles regler. Regler som absolut må til, når så mange skal bo ganske tæt sammen.

- Men vi bor jo ikke sammen.

Vi har hver sit rækkehus, fortæller Jens Møller og Liselotte Hansen over en kop kaffe. Efterhånden kommer begge børnene, Viktoria på 19 og Olivia på 11, hjem og sætter sig ved bordet. Vi har en times tid at snakke i, inden maden serveres i fælleshuset.

- Alle familierne spiser aftensmad sammen fra mandag til fredag, undtagen i skoleferierne.

Hver femte uge har man "tjans" og sørger for at lave mad og dække bord til alle. De andre uger kan man bare sætte sig til bords, og efter at have sat sine egne ting til opvask, kan man gå hjem - eller bliver hængende over en kop kaffe og en hyggesludder med de andre.

Udover mad-tjanserne er der en del interessegrupper, som de fleste involverer sig i. Det kan for eksempel være indretning af petanquebane, boldspil, biografklub eller festudvalg. Det melder man sig til enten fordi man har lyst til at gøre lidt til gavn for fællesskabet, eller simpelthen fordi det er sjovt.

KAN IKKE ELSKE ALLE

- Vi har fælles hønsehus og urtehave - men kun så længe nogen synes det er skønt at gå og rode med det. Hvis ingen gider mere, nedlægger vi det. Nogle år senere er der så måske nogle andre, der får lyst til at starte på ny, fortæller Jens Møller og Liselotte Hansen.

Som helt unge boede de i et kollektiv. Da det ikke længere var sjovt, og da de havde oplevet »den gyldne middelvej« i det noget mere frie bofællesskab, som deres gode århusianske venner boede i, var de ikke længe om at slå til, da bofællesskabet blev en realitet på Læsøvej.

- Det giver et utroligt godt net-

værk, at bo på denne måde. Men det betyder selvfølgelig også at man nogle gange må gå på kompromis ved beslutningerne på fællesmøderne.

EN STOR FAMILIE

Hvis familien Møller/Hansen skal nævne et minus ved at bo i fællesskabet er det, at det stærke sammenhold blandt de 38 beboere, kan gøre det svært at fastholde en vennekreds, eller at engagere sig i foreningsarbejde udenfor fællesskabet.

- Vi får jo dækket alle vores sociale behov her. Hvis man ikke er opmærksom, er der risiko for at man mister forbindelsen til alle de gamle venner. En af de store fordele er at man aldrig har brug for en barnepige - der er altid en hjemme, som vil kigge efter børnene. Der er også altid en at besøge, hvis man trænger til en sludder, en kop kaffe eller til at lette sit hjerte.

- Det er faktisk som at have en kæmpestor familie med en masse søskende, fortæller Viktoria.

Hun regner lidt på det, og kommer til konklusionen, at hun nok altid har leget mere med børnene derhjemme end med sine klassekammerater. Lillesøster Olivia leger dog lige meget med børn fra skolen som med børn fra fællesskabet.

ALDRIG PARCELHUS

Viktoria har boet i fællesskabet siden hun var 5 år og Olivia er født der. Nogle af deres skolekammerater synes godt nok det er en lidt mærkelig måde at bo på, men også at det er spændende, at alle familierne spiser sammen.

- Lissom på en efterskole, griner pigerne. Viktoria er så småt begyndt at tænke på, at hun på et tidspunkt skal flytte hjemmefra. - Og så skal jeg i hvert fald ikke bo i et parcelhus, forsikrer hun.

Pigerne får faktisk et lille problem, når de flytter hjemmefra, hvis de ikke vælger et lignende bofællesskab. De får nemlig aldrig lært at lave mad med almindelige køkkenredskaber.

- De hjælper til når vi har mad-dag, men alt foregår jo med store industrimaskiner, og maden tilberedes i kæmpeportioner, smiler Liselotte Hansen.

INGEN LEDIGE HUSE

På den månedlige arbejdsweekend klarer beboerne det, som en vicevært normalt tager sig af: ordner tagrender, slår græs, klipper hæk, klargør bålplads og holder de grønne områder ned til Susåen vedlige. Her knytter Jens Møller en lun kommentar om, at han aldrig vil flytte, for hvor ellers slår man græs, siddende højt på en larmende græsslåmaskine.

I de 15 år bofællesskabet har eksisteret har fra- og tilflytningen været meget svingende, men rækkehusene har aldrig stået tomme. Sidst der var et hus til salg, var hele ni familier interesserede. Efter tur blev de interviewet af repræsentanter fra bofællesskabet, og selv om det var svært, blev der til sidst truffet beslutning om hvem der fik tilbudt at købe andelsrækkehuset ■

MARKISER
Sæsonstart

20% RABAT

HIDT SYDSJÆLLAND
Gårdsvej 3 • Ørsted
4740 Vrångby
Telefon 55 88 15 01

Profilmarkiser
www.profilmarkiser.dk